

DOI 10.36074/logos-26.04.2024.038

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ІНЖЕНЕРНОЇ ПІДТРИМКИ ВІЙСЬК (СИЛ) ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ ВЕДЕННЯ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Підгородецький Микола Миколайович¹, Дикий Денис Леонідович²

1. канд. військ. наук, начальник кафедри інженерної підтримки
Національний університет оборони України, УКРАЇНА
ORCID ID: 0000-0003-4807-8635

2. слухач інституту державного військового управління
Національний університет оборони України, УКРАЇНА
ORCID ID: 0009-0008-7756-0328

Інженерна підтримка своїх військ є обов'язковою умовою збереження їх боєздатності. За ступенем важливості і тяжкості наслідків порушення мобільності, як завдання інженерної підтримки, може бути прирівняне до вогневого ураження, так як війська, позбавлені мобільності, або обмежені в мобільності інженерними загородженнями противника, досить швидко втрачають свою боєздатність [1].

Досвід виконання завдання щодо подолання загороджень противника в умовах сьогодення сформували підходи до найбільш оптимального вирішення зазначеного питання в умовах ресурсного обмеження наявних сил та засобів. В тому випадку, коли механізовані підрозділи атакують на БМП (БТР), всі танки і бойові машини піхоти повинні бути оснащені мінними тралами. У мінних полях противника влаштовуються 1-2 проходи на кожну атакуючу роту. В решті випадків проходи проробляються, як правило один прохід на атакуючий взвод. В першому випадку необхідно проробити 2-3 проходи на батальйон, 4-6 (6-9) на бригаду, в другому випадку – 3 проходи на роту, 6-9 на батальйон, 12-18 (18-27) на бригаду [2].

Особливості підходів щодо застосування інженерно – саперних підрозділів в умовах ведення бойових дій:

SEZIONE 7.

SCIENZE MILITARI, SICUREZZA NAZIONALE E SICUREZZA DEL CONFINE DI STATO

- відмова від застосування типових рухомих загонів загороджень, як зазначено в [3], натомість створення мобільних груп мінування, які пересуватимуться на повнопривідних автомобілях типу пікап;

- відмова від застосування інженерно – саперних груп кількістю від 5 військовослужбовців і більше, натомість для більш ефективного виконання завдання інженерно – саперними підрозділами саперна група має складатись максимум з 3 військовослужбовців, цим досягається точне виконання поставленого завдання та підвезення інженерних боєприпасів в достатній кількості для встановлення цією групою (доцільніше використовувати дві групи по три військовослужбовці ніж одну 5 чол.);

- широке застосування особового складу, що обороняється для встановлення протитанкових мінних полів перед своїм переднім краєм та піднесення мін для інженерно-саперних підрозділів (дальність піднесення інколи сягає 1,5 – 2,5 км);

- відмова від встановлення мінно-вибухових загороджень та пророблення проходів в них у світлий час доби, всі завдання виконуються тільки вночі (в туман, дощ, сніг), у зв'язку з високими можливостями противника по веденню оптичної розвідки, та нанесенням ним вогневого ураження;

- відмова від встановлення протитанкових мінних полів за типовим радянським зразком, тобто відстань між мінами 4, 5 м та відстань між рядами до 20 м, досвід ведення бойових дій показав, що відстань між мінами має бути 2,5 – 3 м, відстань між рядами до 5 м, а також встановлення не 3-4 ряди, а 5-6 рядів – за наявності часу та груп мінування;

- протитанкові мінні поля мають бути не типові, тобто потрібно застосовувати тактику так званого «ламаного мінного поля»;

- у зв'язку з використанням противником новітніх мінних тралів типу ТМТ-К, ТМТ-С доцільно при застосуванні протитанкових мін типу ТМ-62 встановлювати їх по 2 шт. одна на одну;

- під час проведення штурмових дій противником спостерігалось застосування ним мінно-розшукових собак, доцільно при мінуванні місцевості встановлювати протитанкові міни на невилучення, також при влаштуванні завалів у лісистій місцевості та на маршрутах висування проводити їх мінування, також ефективно себе показали невибухові інженерні загородження з комплектів МЗП та Єгози на стежках переміщення особового складу штурмових груп противника, але, вітчизняні МЗП виготовлені так, що їхнє застосування потребує багато часу на підготовку до використання, тому доцільно в районі розташування їх підготувати, а вже потім виносити (вивозити) до району встановлення, за відсутності штатних МЗП, Єгоза широко використовуються спіралі з колючого дроту;

- під час знищення об'єктів, а саме мостів перед штурмовими групами противника використовувався метод неконтактного підриву (автомобіль з вибуховою речовиною);

- для більш ефективного виконання завдання, в кожній роті необхідно мати по 2 – 3 позаштатних сапера, які мають пройти підготовку в навчальному центрі або пройти збори на полігоні під керівництвом фахівців по інженерно – саперній справі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

- [1] Підгородецький , М., & Кебал , Є. (2024). ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПІДТРИМКИ МОБІЛЬНОСТІ ВІЙСЬК (СИЛ) ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ З УРАХУВАННЯМ УМОВ ВЕДЕННЯ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ. Collection of Scientific Papers «Λ'ΟΓΟΣ», (March 1, 2024; Paris, France), 119–121. <https://doi.org/10.36074/logos-01.03.2024.029>;
- [2] Наказ Міністерства оборони України від 10.07.2015 № 330 “Про затвердження Керівництва з улаштування інженерних загороджень підрозділами Міністерства оборони України та Збройних Сил України”
- [3] Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 19.10.2016 № 390 “Про затвердження Керівництва з подолання інженерних загороджень підрозділами Збройних Сил України”

